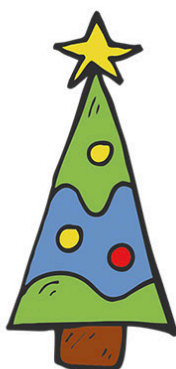
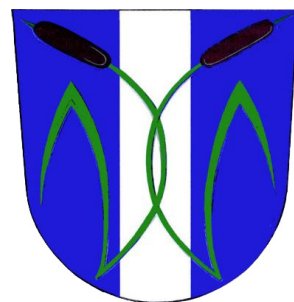

SPOJILSKÁ DRBNIČKA

DĚTSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 0

číslo 1/PROSINEC 2019

ÚVODNÍK

Proč vznikla dětská rubrika?

První nápad se zrodil, když jsem viděla, jak si hrají děti v naší ulici. Hrály si, smály se, pokřikovaly na sebe i na mě :o). Z pošmourné nálady mi vykouzly téměř okamžitě úsměv na rtech.

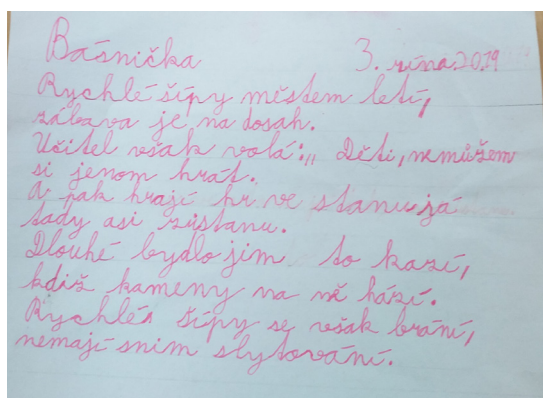
Proč tedy nevěnovat alespoň jednou za čas několik stránek našeho obecního zpravodaje právě vám dětem. Máte neuvěřitelnou moc vidět svět nezkresleně a v čistých liniích, tento dar bych ráda nezištně využila pro zpestření životů nás všech.

První vydání je vždy něčím zvláštní, už jen proto, že se neví, co bude dál. Moc bych si přála, aby byla další dětská rubrika zaplněná novými příběhy z vašeho dětského života, abyste se mohly vzájemně inspirovat a my dospěláci abychom získávali inspiraci od vás. Těším se na vaše krásné obrázky a bezprostřední postřehy.

Velká obdivovatelka dětského smíchu a vděčná matka jednoho z vás.

Andrea

Milé děti,

dětská redakce vznikla hlavně pro Vás, jako poděkování nás dospělých za to, jaké jste. Bezprostřední, všímavé, laskavé, upřímné, hravé, jste nedílnou součástí naší obce. Život bez vás by byl šedý a nudný :o).

První vydání věnujeme dvěma báječným holčičkám Beátce (4 roky) a Laurynce (8 let) Zemanovým. Obě jsou vynikající atletky a navzájem se jako správné sestry podporují.

Návštěva u nich doma byla okouzlující. Beátka mi hned představila jejich morčátka a gekona, o které doma pečují. Laurynka mi předvedla nekonečně ohebné tělo na lanech uprostřed místnosti, zamotala se a vymotala ve výšce, až mi z toho přecházel zrak. Pak mi předvedla, jak bez not umí zahrát několik skladeb na housličky, zatím co se Beátka věnovala malému Kristiánkovi a jako skvělá hostitelka mu ukázala svoje hračky a trpělivě ho učila číst v knížce.

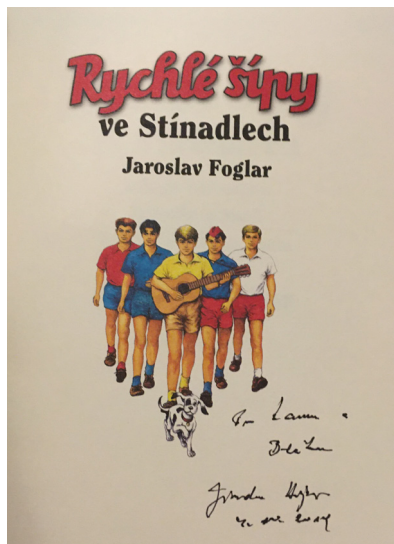
Laurynka také miluje knížky. Nedávno měla dokonce možnost se školou navštívit domov pro seniory na Dubině, kde v současnosti žije Jindra Hojer, jeden z „kluků“, který se stal živou předlohou jedné z postav pětičlenné party hlavních hrdinů knihy Jaroslava Foglara, Rychlé šípky, Laury nejoblíbenější knížky.

Laurynka dnes už devadesáti pětiletému Jindrovi napsala krásnou básničku a Jindra Hojer ji na oplátku podepsal s věnováním první stránku jejích Rychlých šípů a dal ji tip na svou novou knížku „Záhadné hlavolamy pro chytré hlavičky“, která je plná logických a matematických hlavolamů.

Návštěva u děvčat byla poučná a nesmírně milá. Přeje-
me vám, děvčátka, mnoho životních úspěchů a rodičům
tleskáme.

Těšíme se v dětské redakci na další příběhy stejně šikovných a báječných dětí, kterých je u nás ve Spojile opravdu hodně, což je vidět i podle kreseb z Mikulášské.

Děkujeme a těšíme se na další vaše příspěvky.

podpis p. Hojera, toho úplně vpravo

NÁŠ KAMARÁD PEPA

Ahoj děti,

Jmenuji se Pepa Vrána a jsem herec. Již druhým rokem vedu Dramatický kroužek při Krajské knihovně v Pardubicích. Vaše paní starostka Radka Ministrová mne požádala, zda bych nepřipravil krátké kulturní vystoupení na spojilské Vítání občánků. Zalistoval jsem tedy v několika knížkách, sestavil krátké pásmo a poprosil dvě děvčata ze souboru o spolupráci.

Moje svěřenkyňe, tedy dcera Stázička a Markéta Kodetová zarecitovaly a zazpívaly

Dítka byla hodná, rodiče, příbuzní a známí příjemně svátečně naladěni.

Nejhezčím dárkem pro Vaše nové spojilské kamarády Štěpána, Michaela, Deboru a Sofii byly nově vysazené mladé stromky třešní.

Víte, vzpomněl jsem si při tom na dávnou pověst o třešních, které vyléčily syna hradního pána nedaleké Kunětické hory.

Kunětické třešně - pověst

V době, kdy na Kunětické hoře sídlil pan Vilém z Pernštejna, smrtelně se mu roznemohl synáček Vojtěch. Rmoutil se proto nejen pan Vilém a strachoval se o něho, nýbrž rmoutily se i děti

z krčmy na úpatí Kunětické hory, kde tehdy zůstal chmelař a krčmář Jiřík.

Malý Vojtěch byl hošík velmi milý. Nestyděl se za chudobné děti v podhradí. Častokrát seběhl pod hrad, hrával si s nimi i s sebou do hradu je brával. Měl-li cos lepšího k snědku nezapomněl se s nimi podělit.

Děti denně toužebně vzhlížely vzhůru k bráně, neobjeví-li se v ní snad již Vojtíšek opět uzdraven, a když se dozvěděly, že je těžce nemocen, že ještě velmi dlouho bude trvat, nežli přijde mezi ně, rozhodly se, že ho navštíví samy.

„Jen čím ho potěšit, jaký dárek s sebou vzít?“ přemýšlely starostlivě jejich mladé hlavy.

Na úpatí hory rozkládal se tehdy sad v němž se náramně dařilo třešním. Byla právě doba jejich zrání. Byly krásně rudé, šťavnaté a sladké, takže se při pohledu na ně sbíhaly dětem sliny na jazyku. Však se již o nich dověděli špačkové a nedbajíce strašáků napadali sad. Ty třešně natrhaly děti do košíčku a nesly je darem malému Vojtíškovi.

Nemocný se usmál na návštěvníky, kteří před

ním stáli v rozpacích, a když mu podali třešně, s radostí se pustil do jídla. Podivil se lékař, že mu tak třešně zachutnaly, dovolil dětem, aby přišli častěji Vojtíška navštívit.

I přicházely děti denně k nemocnému, přinášejíce mu čerstvě natrhané třešně, a nemocný se den ode dne více uzdravoval. Líce mu opět růžověly, krev mu zase v těle hrála, až konečně směl opustit lůžko a vyjít si na dvůr. Brzy nato vyšel i z hradu a oplatil návštěvu krčmářovým dětem.

Na památku jeho šťastného vyléčení a zachránění kunětickými třešněmi konali minorité v Pardubicích každoročně třešňové slavnosti.
www.hrad-kunetickahora.cz

Přeji Vám, abyste už jako dospělí občané si sem jednou zašli na procházku, posadili se třeba už se svými dětmi pod svůj strom a byli prostě doma. A takový pocit léčí zaručeně.
Ze srdce Vám to přeji !

Josef Vrána, herec

Milé děti,

Přeji Vám a Vaší nové redakci hodně nápadů, příběhů a obrázků, které potěší vaše nejbližší, kamarády a nás ostatní, kteří tu společně ve Spojile bydlíme.

Přeji Vám příjemné zážitky z pocitu dobře odvedené práce a odpovědnosti za Vaše příspěvky s každým dalším vydáním spojilského Zpravodaje.

Děkuji Vaším rodičům a paní Andree Vávrové, že Vás budou podporovat, budou Vám pomáhat a provedou Vás nástrahami Vaší první redakční práce.

Radka Ministrová
ta paní z úřadu :)